

- e) Czy na odpowiedź na którekolwiek z powyższych pytań ma wpływ ograniczenie czasowe z pkt 2 sentencji wyroku z dnia 18 października 2007 r. w sprawie C-299/05 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej, Zb.Orz. I-8695?
- 2) a) Czy w odniesieniu do okresów, do których stosuje się wersja rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. obowiązująca od dnia 5 maja 2005 r. na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 647/2005 ⁽²⁾ z dnia 13 kwietnia 2005 r., składnik z tytułu przemieszczania się zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności na podstawie ust. 71–76 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 może być zaklasyfikowany — oddzielnie od zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności jako całości — jako świadczenie z zabezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia lub jako specjalne świadczenie nieskładkowe w rozumieniu art. 4 ust. 2a, lub w inny sposób?
- b) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie a), jaka jest właściwa kategoria?
- c) W razie odpowiedzi przeczącej na pytanie a), jaka jest właściwa kategoria dla zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności?
- d) Jeśli w odpowiedzi na pytanie b) lub c) składnik z tytułu przemieszczania się zostanie zakwalifikowany jako świadczenie z zabezpieczenia społecznego, czy rozpatrywane świadczenie jest świadczeniem w razie choroby w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a), czy świadczeniem z tytułu inwalidztwa w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b)?
- 3) W razie gdy w odpowiedzi na poprzednie pytania Trybunał stwierdzi, że właściwe jest, by składnik z tytułu przemieszczania się zaklasyfikować jako specjalne świadczenie nieskładkowe, czy jakkolwiek przepis lub zasada prawa wspólnotowego jest istotna w odniesieniu do kwestii, czy Zjednoczone Królestwo ma prawo powoływać się na którąkolwiek z przesłanek zamieszkiwania i obecności zawartych w przepisie 2(1)(a) Social Security (Disability Living Allowance) Regulations 1991 w okolicznościach takich, jakie są rozpatrywane w niniejszych sprawach?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (Dz.U. L 117, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Varese (Włochy) w dniu 17 grudnia 2009 r. — Siddiquee Mohammed Mohiuddin przeciwko Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

(Sprawa C-541/09)

(2010/C 63/49)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Varese

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Siddiquee Mohammed Mohiuddin

Strona pozwana: Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

Pytania prejudycjalne

- czy art. 4 rozporządzenia wspólnotowego 882/04 ⁽¹⁾ w związku z art. 6 tego rozporządzenia ustanawiają prawo podmiotowe, przysługujące poszczególnym podmiotom podlegającym kontrolom, do bycia kontrolowanymi w zakresie żywności i napojów wyłącznie przez personel spełniający wymienione w tych przepisach wymogi, które to prawo może być podnoszone przed sądem i przeciwstawiane zarzutom państw członkowskich?
- w razie udzielenia odpowiedzi odmownej, czy dyrektywa 2000/13/WE ⁽²⁾ ma w kontekście przepisów wspólnotowych z zakresu znakowania żywności i napojów charakter zdrowotny?
- czy dyrektywa 76/768/EWG ⁽³⁾ z późniejszymi zmianami lub inne odnośne przepisy wspólnotowe stoją na przeszkodzie temu aby państwo członkowskie mogło wprowadzić zróżnicowanie odpowiedzialności w stosunku do prowadzących zakłady tkalnicze, wykluczając ją w stosunku do przedsiębiorców z uwagi na ich działalność?

4) w razie udzielenia odpowiedzi odmownej, czy art. 6 dyrektywy z późniejszymi zmianami należy interpretować w ten sposób, że wprowadza on odpowiedzialność solidarną producenta kosmetyków i zwykłego przedsiębiorcy, który nie bierze udziału w produkcji, pakowaniu i znakowaniu kosmetyków?

⁽¹⁾ Dz. U. L 165, s. 1.

⁽²⁾ Dz. U. L 109, s. 29.

⁽³⁾ Dz. U. L 262, s. 169.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-542/09)

(2010/C 63/50)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Rozet i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- 1) stwierdzenie, że wymagając od pracowników migrujących i członków ich rodzin, pozostających na ich utrzymaniu, aby spełniali oni wymóg zamieszkiwania [w kraju], tzw. zasada „3 lata z 6”, tak aby w ramach WSF ⁽¹⁾ zostali oni wzięci pod uwagę w odniesieniu do finansowania studiów za granicą, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 45 TFUE i art. 7 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 ⁽²⁾.
- 2) obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Jako że Niderlandy do dnia dzisiejszego nie podjęły jeszcze wszystkich środków mających na celu zażegnanie stosowania wymogu zamieszkiwania, tzw. zasady „3 lata z 6”, którego spełnienie jest wymagane od pracowników migrujących oraz członków ich rodzin, pozostających na ich utrzymaniu, aby w ramach WSF zostali oni wzięci pod uwagę w odniesieniu do finansowania studiów za granicą, Komisja dochodzi do wniosku, że Niderlandy uchybiły zobowiązaniom, ciążącym na nich na mocy art. 45 TFUE i rozporządzenia nr 1612/68.

⁽¹⁾ Wet Studiefinanciering 2000 [ustawa o finansowaniu studiów z 2000 r.].

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2)

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-545/09)

(2010/C 63/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, B. Eggers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że art. 12 ust. 4 lit. a) Konwencji określającej statut szkół europejskich ⁽¹⁾ należy interpretować i stosować w taki sposób, by zapewnić, aby nauczyciele oddelegowani przez państwo członkowskie mieli w trakcie swojego oddelegowania takie same możliwości awansu w zakresie statusu i płacy, którymi się cieszą nauczyciele zatrudnieni w tym państwie członkowskim, i że wykluczenie pewnych nauczycieli oddelegowanych przez Zjednoczone Królestwo podczas ich oddelegowania z dostępu do korzystniejszych skal płacowych (znanych pod różnymi nazwami: „płaca progowa”, „system doskonałych nauczycieli”, „nauczyciele o zaawansowanych umiejętnościach”) i innych dodatkowych świadczeń (takich jak „płatności z tytułu odpowiedzialności za uczenie i kształcenie”), a także awansu w zakresie obowiązujących skal płacowych dostępnych dla nauczycieli zatrudnionych w szkołach państwowych w Anglii i Walii jest niezgodne z art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 25 ust. 1 konwencji;

— obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga wnoszona jest na podstawie art. 26 Konwencji określającej statut szkół europejskich (zwanej dalej „konwencją”) w celu uzyskania orzeczenia dotyczącego wykładni i stosowania art. 12 ust. 4 lit. a) i art. 25 ust. 1 konwencji.